

תחול קדושתו אלא על מה שכתובו לא על הנאם דלג
שבושם לו דלג ב"ד מתנה עליהם. אולם לפי יקשה למה
סיקו גלויג לשלם בתיבות את האומנין הבאין לתקן בקדש
הקדשים, וכלא היו יכולים להתנות ע"ז, ועוד נראה
לדכאורה לא מצינו לב ב"ד מתנה אלא שיה' חולין לגמרי
אבל לא שיה' בקדושתו אלא שיה' מותר ליסנות באיזה
איפן מיוחד.

והשעה"מ שם חמש ע"ד הלח"מ של' הרב"ה בלח"מ נב
בכלו הכרם אין לקיין פ' שבו"ר
יקשה על ר' הרמב"ם שפ"ח בלח"מ דלוקין על בלוי הכרם
של כדרך אכילתו, והוא חסום בלא כתיב אכילתו בנפול'
וקי"ל ג"כ כרעה בלא אכילתו וקא מכיין אכילתו, ותקש' מר'
ויחזק ב"ז ש"י יושב ודורס בלוי של היכל ומכרם גסו'
מאוס הרעיל לחובי פסול, וסייג שלא דרש"י מאוס דלוקין
מתרומה וכו', ולא כתיב אכילתו בנפול'.

דבאחא לירון קדייל כר"ס דרנך שאיז מאסין
מוסר, ונכ"ס קאמער דלר"ס כ"ע לא פליני דאסער
דאזיל בנר כונה, ולפ"ו שפיר דאס דמקס היכנס
ביון אפער קאמער מאסין אסור, היינו לא מאס דקדייל כרנא,
אלא מאס דקדייל כר"ס, ולירויני כ"ע לא פליני דאסר,
אזאס אפער לייטש דרייב"ז ס"ל כר"ס ודוקא לרנא אלינא
דרייב"ז פריי, מאס"כ לירון קדייל כר"ס י"ל דס"ל רייז
כר"ס ולק"מ, דבאחא י"ל כרביי וסיכא דלא כסיד ארינא
בנוסד לוקיז על שלא דרנכ"ס.

[illegible]

והנה המל"ם שם האריך בזה לרעתו דבשכלה"י אחא איסור דאורייתא, וזהו על השפה"ם וזו משנייה דש"ס דשמי יכל דלפניה עשוי, וזה תינח איזי אלא איסור דרבנן בלא אפשר לא אסרו ולא מפרטו דכרבי הסו"מ לקמן, אבל אי נימא דאיסא איסור דאורייתא וא"כ ביאך הכירו, ומאי מכוני דילשין חטא חטא מפרטום והא עדין אסור דאורייתא.

וְנִרְאָה דְּרוּקָא בְּחֵלֶם כִּדְרָא וְשֵׁשׁ מַשֵּׁס כְּהֵאֵם בְּנוֹן
כְּחִסּוֹר יֵשׁ כּוֹס חִסּוֹר מוֹרָה, מַשְׁחֵי בְּלוּ שֶׁל
יִכְיֵל, וְכּוֹס יִשְׁיַב גִּ' מֵה שְׁמֵמוֹ מִדְּבִסְוֹ בְּמִנְהַרְיָן
דְּרַ"פ רַמְבוּמָר דְּבִמְקוֹדֶשֶׁן אֲחוֹר שְׁלִכְרִי' בְּכִנּוּי מִלֵּב
וְנִרְאָה שֶׁל גִּי מִכְּמוֹ מַשּׁוּם דְּכִכְסֵּי דְּמַפְסִיד אֵם קִדְשֵׁם
יֵשׁ כּוֹס חִסּוֹר חִסּוֹר.

צויד גראס די'ל דאס דאסור בשלכדס'ס משוס דאסשני' ונמש'ס ברעכ'סא במוסו בעסס דס'ס דס'ס רכ'ס משוס דאסשני' ובי'ס דבר השומר לטווסו כדך ופעס מוס דמ' על מקומו דאסשני' לאחשס ש'ל מן הסודס, אבל בללו של היכל ל'ס בוס דאסשני' למשס הנאסו

ה' ואודיעך מה שמחמתי ל'דירי בשמים' סי', מפא' דמר' רמ"ט
 בדין הוא שפסק חמשת חלב טעונה נכסים
 שלא יבא חומא בשכר ומפני מה אינו טעונה שלא יבא
 קרבנו מבורר, אבל חמשתו ואחמו של מלודע טעונה
 נכסים לפי שאין באין כל חמא אינו וכו', הוסיף מנכס
 חכבר ליה כי מייס' קרבן לאשכורי בקישים הוא, אלא
 משה חמס נזיר חמא טעונה נכסים לפי שאינו בא של
 חמא ס'ל כר"א בקפר דאמר נזיר נמי חמא הוא, וצ"ל
 ובקשה אלא כל שאינו בא בנדר ונזונה אינו טעון נכסים,
 וקישורו מחמשת חלב הוא דבר מבוטא שאלו אינו חמא
 נזכר ורואו לקינכו וכמזכרם בוס', א"כ חמית נזיר לשמ
 וד'ל שאינו בא של חמא הנכס' שיינא נכסים כיון שאינו
 בא בנדר וכל שאינו בא בניני החמס מנכסם (מנחם ד' י')
 ומשום קום ג"כ ל"ש קיני חמא [הוא] קינא וז' בשמי
 נס' ל' למלוד.

סימן פ"ד

א"י תרמ"ז

כרבה מה שרונים כהר"ם שאולי במקום שלא נהנו בו מיקור
 כיו כנור וסייג לאפרושי מאיסורא ולרדך סיחר,
 ובחמה באופן זה אין סיחר כמבורא בשום יוד סיח רבש,
 אלאהו דבונט רומש"ל להמבורא בסי' ריידר דמייר באופן
 שחמורו שפחם, ודככ"ט מבני שאלה, וסייג לדבר מלוס
 אסבוא כפחמו מלוס ואיסור. ופי' כהדו"ק רש"א ליושר שם
 ודבר לרבים סינו לדבר מלוס שלא תפסל, וכן גדר שלא
 יסירו דבר איסור, אכל הסכמה לפשוט דבר מלוס חמור
 וסייג געדר לזקק דלף שמוא מלוס י"א ספר, וסייג
 נכתב רומש"ל כי י"א להספק אם נפסול כמנהג מל
 שחמורא או שלא סיו לרבים לזה, ואפשר שלא סיו להם
 אנקרים מומחים שיש להפוך פליטם, וזה בספק בדין
 אחרים שנהנו בו איסור להפקל כמ"ט סבדרי יוסף
 יוסף ח"ד כה"ם בפ' מקום שנהנו דלא חלמידי וספקי
 וקולא, ובחמה שפרש ק' כדברים דפי' מח' כל יתל
 וזרנגן מי איכא כל יתל וזרנגן אין וספקא דברס
 שסופוסים ונכנו ככה איסור אי אהר רש"י להסדר
 וסייגם שחמ"ל לא יתל דברו ופי' בש"י מהש"ס כה"ם
 ל"ל כ"ס אות י', שאפילו מנהג שפשו לסייג ולהרמק
 לכולא כלא ממנו קלקול יש לנפול כמנהג וכו' ואין לך
 לקולקול גדול מזה שאם לא יכיר מיקור לפי הסכך כפס,
 וכלו למחר לישראלים כשר אחרים שאיט שמוקד וגם
 פי פקודים כרעות אי אפשר למכור לנכדים כשר אחרים
 ל שמיטת כלפי מחוקק, וסייגו כאשר גלו שמיטת שאם
 יסדורו את המיקור בכל המקומות ישיטו לבסל את כהדיס
 אלא לא יבטלו את המיקור בכל מקום כמייגמט, פי' כהדיס
 דולס שנקפס לקיום השמיטת, ובודאי כסוב על גדולי
 וסופוס וסיראס להאביג את המיקור פי' מקרים שמיטת
 וסמי חורב, וסומר ישראל יסמור את פמו וסורטו ויבטל
 ל ביודוס קטוס יסמור וסמור וסמור, וסיראס
 כסמור לנפוס

ש"ס

מישכ קו'
ומחלק בי
בימורו א
דבימול מו
במחז שק
בימור בדו
ומישכ קו'
חידושו של
מוכח דלי
ריש פסח
בימול קו
על המחז
השאג"ח
של המקו
שש"ח.

[illegible]

קצ"א א
ובישראל
היו גול
דאב"ה
קצ"א, 1
מח"ס 3